

بیانیه ششمین همایش بین المللی کاهش بار سوانح ترافیکی، چالش های پیش رو

ششمین همایش بین المللی کاهش بار سوانح ترافیکی، چالش های پیش رو در روزهای ۲۸ و ۲۹ بهمن سال ۱۳۹۴ در شیراز، سومین حرم اهل بیت علیهم السلام توسط مرکز تحقیقات سیاست گذاری سلامت و با همکاری نیروی انتظامی، سازمان پزشکی قانونی، مراکز تحقیقاتی داخل کشور و دانشگاه جان هاپکینز و انستیتوی فن آوری هندوستان و با حضور کارشناسان بانک جهانی و محققین ملی و بین المللی برگزار گردید.

موضوع محوری این سمینار در این دوره ایمنی سالمندان بود. سالمندان با اینکه کمتر از ۸ درصد جمعیت کشور را تشکیل میدهند بیش از ۱۸ درصد مرگ و میر های ناشی از تصادفات ترافیکی را به خود اختصاص داده اند. با توجه به روند فزاینده سالمندی در کنار گسترش کاربری ترافیکی و نیاز سالمندان به تحرک اجتماعی و افزایش سالمندانی که تنها زندگی میکنند، پیش بینی میشود روند مرگ و میر سالمندان در سوانح فزونی یابد.

طبق تحقیقات ارایه شده از کشورمان در این همایش بیش از یک سوم سالمندان تجربه تصادف را داشته و از این گروه یک سوم ناتوانی ماندگار یافته اند.

متأسفانه شهرهای ما هرچقدر گسترش می یابند برای انسانها به ویژه گروه های در معرض خطر نظیر سالمندان ناامن تر میشوند. احساس نا امنی باعث شده سالمندان کاربری خود را در فضاهای ترافیکی محدود کنند و این به سلامت روان آنها و همچنین خود اتکایی آنها لطمه میزند.

هرچند آموزش و اطلاع رسانی در کاهش آسیب سوانح ترافیکی میتواند اثرگذار باشد اما مهمتر از آن ایجاد محیط حامی سالمند و ایمنی خودرو است. وسایل نقلیه عمومی باید برای کاربر سالمند به ویژه در زمان ورود و خروج ایمن شود.

اعمال قانون بر کاربران خطر ساز در همه ساعات شبانه روز در کاهش آسیب به کاربران ناتوان نظیر سالمندان بسیار مهم است. تراکم مرگ و میر در ساعاتی که پلیس به دلیل کمبود امکانات کمتر حضور دارد اهمیت حمایت از پلیس را برای اعمال قانون نمایان میسازد.

تغییر ساختار توسعه شهری از ماشین محوری به انسان محوری میتواند در مقابله با این روند غالب موثر باشد. با توجه به تمرکز سوانح سالمندی در تقاطع ها لازم است امکان گذر از راه ها به صورت ایمن با تمهیدات مورد پذیرش و قابل استفاده نظیر چراغ خطر استفاده از میدان، میانه و توقفگاه فراهم گردد و تقاطع های شهری به

نحوی بهسازی و یا طراحی شوند که با کاهش سرعت خودروها امکان دیده شدن کاربر به ویژه سالمندان زن را با نورپردازی و چیدمان مناسب فراهم کنند. تاکید بیش از حد بر ساخت پل های هوایی با توجه به دشواری استفاده از آن برای سالمندان به ویژه در مواردی که بالابر و یا پله برقی ندارند در بسیاری از مواقع تضییع امکانات است.

مدل خیابان کامل باید در توسعه شهری مبنا باشد. روند سنتی که مبنا را تسهیل رانندگی قرار میدهد منجر به ازدحام بیشتر و کاهش ایمنی به ویژه برای عابرین پیاده به خصوص سالمندان میگردد. آلودگی هوا و کاهش تحرک بدنی با اثرات مخرب آن بر سلامت جامعه نیز نتیجه محتوم این نحو طراحی سنتی خیابان هاست. در خیابان کامل پایداری حمل و نقل با تامین نیاز بدون به خطر انداختن مصالح جامعه، تسهیل جا به جایی نه لزوماً تسهیل رانندگی، تامین استفاده سزاوارانه از سامانه حمل و نقل برای همه با حفظ و ارتقای سلامت جسمانی و اجتماعی مردم و حفظ و تقویت محیط زیست مبناست. در تصادف بازنده عابر پیاده به ویژه عابر پرخطر نظیر سالمند است، به همین دلیل حفظ ایمنی او باید مبنای اصلی طراحی باشد.

فراتر از موضوع سالمندان در بخش مهمی از این همایش در خصوص مدیریت سوانح رانندگی بحث شد. سوانح ترافیکی هم قابل پیش بینی هستند و هم قابل پیشگیری. فقدان نهاد متمرکز در مدیریت سوانح ترافیکی و ناهماهنگی بیش از ۳۰ دستگاهی که در این موضوع نقش دارند، فقدان نظام پایش و ارزیابی و بازخورد و اصلاح در سیاست گذاری و مدیریت تصادف های ترافیکی، مدیریت سوانح ترافیکی را در ایران با چالش روبرو کرده است. تمرکز، اختیار و پاسخگویی در این مدیریت، راه اندازی سیستم ثبت تروما ضرورتی فوری است که باید قوه مجریه به آن با اولویت بپردازد و تکلیفش را مشخص نماید و مجلس محترم و قوه قضاییه زمینه ساز آن باشند.

هفتمین نوبت این همایش سال آینده با موضوع ایمنی دوچرخه و موتور سواران در ۲۷ و ۲۸ بهمن سال ۹۵ انشالله برگزار خواهد شد. امید است اکنون که به سال های پایانی دهه اقدام جهانی برای کاهش مرگ و میر حوادث ترافیک نزدیک میشویم، شاهد سیاست گذاری مبتنی بر مستندات در این عرصه باشیم.